Μαρία Τζιρίτα: Η αγάπη είναι το μεγαλύτερο δώρο που μπορείς να πάρεις από τη ζωή

ΤΕΤΑΡΤΗ, 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015 | ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ 0 ΣΧΟΛΙΟ

«Αγγέλω», μία πρωταγωνίστρια που βρίσκεται σε όλα τα ελληνικά σπίτια, σε όλες τις ελληνικές οικογένειες. Και αυτό, ουσιαστικά, είναι ο στόχος που ήθελε και τελικά επετεύχθη από την κυρία Μαρία Τζιρίτα.

Η Ελληνίδα συγγραφέας ήθελε ένα βιβλίο που να αφορούσε τη ζωή της …γιαγιάς Αγγέλως και το πέτυχε σε απόλυτο βαθμό αφού «πολλές αναγνώστριες, μου γράφουν ότι αναγνώρισαν τη δική τους Αγγέλω». Μία Αγγέλω που είναι όπως όλες οι γιαγιάδες στην Ελλάδα, καυστική αλλά σωστή, με καλή καρδιά αλλά λίγο …απότομη και μία γυναίκα που λόγω χαρακτήρα θέλει να βοηθήσει τους νεότερους, όπως για παράδειγμα η Ιόλη που χτυπήθηκε από τη μοίρα αλλά και ευλογήθηκε από την τύχη να βρεθεί στο δρόμο της Αγγέλως.

Μία πραγματική γυναίκα αφού η κ. Τζιρίτα την «πέρασε» στο βιβλίο όπως ήταν και στην ζωή της. Ενα έργο κατάθεση ψυχής από την κ. Τζιρίτα που θέλησε να αποδώσει τιμή και αναγνώριση προς την μνήμη της γυναίκας αυτής.

Η συγγραφέας μέσα από αυτό το μυθιστόρημα περνά σημαντικές αξίες της σημερινής μας ζωής, τοποθετήσεις σε σύγχρονα και «καυτά» προβλήματα, όπως ποιος είναι πραγματικά ο γονέας ενός παιδιού, ο ρόλος των γιαγιάδων – παππούδων, κακοποίηση γυναικών, επήρεια αλκοόλ, αλλά και έντονα συναισθήματα όπως, συγχώρεση, φιλία, έρωτας, αγάπη, στοργή.

Η κ. Μαρία Τζιρίτα, όπως γίνεται αντιληπτό, ασχολήθηκε με ένα «δικό μας» θέμα, με ένα άκρως ελληνικό, παραδοσιακό θέμα. Ασχολήθηκε με την γιαγιά μας, με τον ρόλο της στην οικογένεια, στο μεγάλωμα των παιδιών, με την επιρροή της, με την προσωπικότητά της, με την ελληνική οικογένεια. Και γι αυτό το βιβλίο αγαπήθηκε, ιδιαίτερα, από όλους τους «βιβλιοφάγους» και η κ. Τζιρίτα είναι στις πρώτες θέσεις της επιλογής των αναγνωστών. Και όπως άλλωστε λέει και η ίδια «Η αγάπη είναι το μεγαλύτερο δώρο που

μπορείς να πάρεις από τη ζωή. Νιώθω ευγνώμων και τους την ανταποδίδω όπως μπορώ και κυρίως μέσα από το έργο μου».

Και αναμένεται να μας δώσει κι άλλη αγάπη, αν αναλογιστούμε -όπως μας αποκαλύπτει- ότι το επόμενο έργο της «έχει να κάνει με τους Ελληνες που πήγαιναν μετανάστες στην Αυστραλία τη δεκαετία του ’60». Ενα έργο που θα πρέπει να διαβάσουν όλοι -εντός και εκτός Ελλάδας- γιατί θα είναι ένα ακόμα κομμάτι της ελληνικής πραγματικότητας, της μετανάστευσης. Ενα έργο, από μία καταξιωμένη Ελληνίδα συγγραφέα, που θα αναφέρεται στους Ελληνες ομογενείς στους οποίους στέλνει το δικό της μήνυμα: «Να διαβάζουν ελληνικά βιβλία για να μην ξεχάσουν τη γλώσσα μας!».

«Περιοδικό»: Στην αρχή του βιβλίου δεν είναι ξεκάθαρο ποιος είναι ο πρωταγωνιστής. Οταν το ξεκινήσατε υπήρχε κάποιο προσχέδιο ή σας οδήγησε η συγγραφή;

Μαρία Τζιρίτα: «Υπήρχε η ιστορία στο μυαλό μου και για μένα ήταν ξεκάθαρο ότι αυτό το βιβλίο αφορούσε στη ζωή της Αγγέλως».

«Περιοδικό»: Η Αγγέλω είναι μια γυναίκα γεμάτη γνώση. Πιστεύετε ότι λόγω πείρας και εμπειρίες σε κάποια θέματα οι μεγαλύτεροι άνθρωποι μπορούν να βοηθήσουν τους νεότερους;

Μαρία Τζιρίτα: Φυσικά, εφόσον το θέλουν. Ολα είναι θέμα χαρακτήρα, πρωτίστως.

«Περιοδικό»: Η Αγγέλω του βιβλίου σας είναι μια γυναίκα καυστική αλλά σωστή στην πράξη. Πόσο εύκολο είναι κάποιος να γίνει πικρόχολος; Η καρδιά της δεν ήταν πάγος αλλά δεν ήξερε να εκφράζεται. Θα είχε άλλη τροπή το βιβλίο σας αν την είχατε κάνει λίγο ποιο «μαλακή» στην αρχή;

Μαρία Τζιρίτα: Δεν μπορώ να το ξέρω αυτό. Την περιέγραψα όπως ακριβώς ήταν και στην πραγματικότητα, έτσι όπως την γνώρισα εγώ.

«Περιοδικό»: Η Ιόλη αν και είχε το μεγαλύτερο στήριγμα στερήθηκε την αγάπη των γονέων. Τελικά γονέας είναι αυτός που γεννάει το παιδί ή αυτός που το μεγαλώνει;
Μαρία Τζιρίτα: Σαφώς αυτός που το μεγαλώνει.

«Περιοδικό»: Εσείς είχατε γιαγιάδες και παππούδες κατά την παιδική σας ηλικία; Χρησιμοποιήσατε δικά τους στοιχεία ή κάποιες στιγμές σας στο βιβλίο;

Μαρία Τζιρίτα: «Είχα γιαγιάδες, αλλά δεν χρησιμοποίησα τίποτα από τη δική μου εμπειρία, όχι συνειδητά τουλάχιστον».

«Περιοδικό»: Το μεγάλωμα ενός παιδιού χωρίς γονείς κρύβει πολλές δυσκολίες. Αν η Ιόλη έβγαινε ποιο ατίθαση πως θα κατάφερνε, πιστεύετε, η γιαγιά να την βάλει πάλι στον «σωστό» δρόμο;

Μαρία Τζιρίτα: Φαντάζομαι με τον ίδιο τρόπο που έφερνε στο σωστό δρόμο και τον γιο της. Είχε πάντα τον τρόπο της η Αγγέλω!.

«Περιοδικό»: Πολλές απορίες σχετικά με το βιβλίο λύνονται στο τέλος. Θέλατε να γλυτώσετε τις… ερωτήσεις μας και βάλατε αυτό το κεφάλαιο ή ήταν περισσότερο κάτι ως εξήγηση στους αναγνώστες;

Μαρία Τζιρίτα: Ηταν απλά μια κατάθεση ψυχής. Ηθελα όσοι το διαβάσουν να γνωρίζουν τα πραγματικά στοιχεία και γεγονότα που κρύβονται πίσω από τον μύθο. Το θεώρησα σαν υποχρέωσή μου προς τους αναγνώστες μου και προς την μνήμη της γυναίκας αυτής.

«Περιοδικό»: Οι -περισσότερες- γιαγιάδες στην Ελλάδα είναι έντονες προσωπικότητες. Πιστεύετε ότι η Αγγέλω -σε ένα ποσοστό- αντιπροσωπεύει την γνήσια Ελληνίδα γιαγιά;

Μ**αρία Τζιρίτα:** Ενδεχομένως ναι, γιατί πολλές αναγνώστριες μου γράφουν ότι αναγνώρισαν τη δική τους γιαγιά στην Αγγέλω.

«Περιοδικό»: Από την «Ιόλη» ποιο σημείο σας ταλαιπώρησε περισσότερο;

Μαρία Τζιρίτα: Κανένα σημείο δεν με ταλαιπώρησε. Ολη η ιστορία κύλισε αβίαστα, παρ' όλη τη συναισθηματική φόρτιση και συγκίνηση που είχα κατά τη διάρκεια της συγγραφής του.

«Περιοδικό»: Η Ιόλη βίωσε μια άσχημη κατάσταση με τον σύζυγό της. Η αλήθεια είναι ότι πολλές κακοποιημένες γυναίκες επιλέγουν την σιωπή. Μιλήσατε ή γνωρίζετε ανθρώπους που έχουν περάσει αυτή την πολύ σκληρή ζωή;

Μαρία Τζιρίτα: Οχι δεν γνωρίζω προσωπικά, αλλά έχω διαβάσει πολλά σχετικά με το θέμα αυτό. Μην ξεχνάτε άλλωστε ότι οι σπουδές μου ήταν πάνω στην ψυχολογία. Αυτό σίγουρα με βοήθησε.

«Περιοδικό»: Αν σε έναν δικό σας άνθρωπο συνέβαινε κάτι παρόμοιο πως θα τον βοηθούσατε; Επίσης τι θα συμβουλεύατε να κάνουν γυναίκες που έχουν τέτοιο πρόβλημα, ιδίως όταν η νομοθεσία θέλει την πλήρη αποκάλυψη των στοιχείων με αβέβαιο αποτέλεσμα;

Μαρία Τζιρίτα: Πάντα συμβουλεύω τις γυναίκες να κάνουν αυτό που πραγματικά θέλουν. Να πιστέψουν στον εαυτό τους και να τον αγαπούν. Οταν εκτιμάς τον εαυτό σου, ποτέ δεν επιτρέπεις σε κανέναν να σου φερθεί άσχημα.

«Περιοδικό»: Το βιβλίο «Ιόλη» θίγει όλες τις πλευρές τις ζωής, φιλίες, έρωτες, αγάπες, και πολλές συγνώμες. Η γιαγιά Ιόλη γύρισε στη ζωή της κόρης της δυστυχώς όταν ήταν αργά. Πιστεύετε σε αυτές τις συγνώμες; Θεωρείτε ότι η εγκατάλειψη μπορεί να συγχωρεθεί από ένα παιδί; Ή έστω σε μεγαλύτερη ηλικία;

Μαρία Τζιρίτα: Μπορεί να συγχωρεθεί μόνο αν ο γονιός δείξει πραγματική μεταμέλεια και σταθεί δίπλα στο παιδί από κει και πέρα. Ολοι μας έχουμε έμφυτα την ανάγκη να μας αποδεχτούν οι γονείς μας και να μας αγαπούν.

«Περιοδικό»: Το βιβλίο όμως θίγει και ένα μεγάλο πρόβλημα στην Ελλάδα. Την οδήγηση με την επήρεια αλκοόλ. Θεωρείτε ότι υπάρχει ενημέρωση ή χρειάζεται κάτι

παραπάνω για να καταλάβει ο νέος -και όχι μόνο- πως πρέπει να συμπεριφερθεί στο θέμα αυτό; Τι αποτελέσματα θα είχαμε αν η ενημέρωση γινόταν από την παιδική ηλικία μέσω των σχολείων;

Μαρία Τζιρίτα: Θα ήταν πιο αποτελεσματική η ενημέρωση αν γινόταν σε ακόμα μικρότερη ηλικία, συμφωνώ. Στην εποχή μας πάντως γίνονται πολλά βήματα προς αυτή την κατεύθυνση. Μην ξεχνάτε ότι το περιστατικό που περιγράφω εγώ συνέβη πριν 45 χρόνια.

«Περιοδικό»: Γνωρίζεις από την πρώτη ματιά, στιγμή, τον άνθρωπό σου; Η Ιόλη έλεγε ψέματα στον εαυτό της για το πως αισθανόταν για τον Στέφανο. Μπορεί μια κακή εμπειρία να μας θολώσει την κρίση;

Μαρία Τζιρίτα: Μάλλον τον Αλέξη εννοείτε. Ναι, νομίζω οι εμπειρίες μας μάς κάνουν πιο προσεχτικούς κι επιφυλακτικούς. Αυτό, άλλωστε, σημαίνει ωριμότητα.

«Περιοδικό»: Εχετε κάτι άλλο έτοιμο αυτή την εποχή; Μιλήστε μας λίγο γι' αυτό;

Μαρία Τζιρίτα: Ετοιμάζω κάτι και μάλιστα έχει να κάνει με τους Ελληνες που πήγαιναν μετανάστες στην Αυστραλία τη δεκαετία του '60! Εχω ήδη μιλήσει με αρκετούς ανθρώπους που ζουν στην Αυστραλία από τότε, προκειμένου να μάθω στοιχεία χρήσιμα για το βιβλίο μου.

«Περιοδικό»: Τα βιβλία σας έχουν αγαπηθεί πολύ από τους αναγνώστες πως εκλαμβάνεται αυτή την αγάπη; Και αυτή η αγάπη του κόσμου τι σημαίνει για σας για το μέλλον;

Μαρία Τζιρίτα: Η αγάπη είναι το μεγαλύτερο δώρο που μπορείς να πάρεις από τη ζωή. Νιώθω ευγνώμων και τους την ανταποδίδω όπως μπορώ και κυρίως μέσα από το έργο μου.

«Περιοδικό»: Από τα βιβλία που έχετε γράψει μέχρι στιγμής ποιο πιστεύετε ότι ξεχωρίζει περισσότερο;

Μαρία Τζιρίτα: Απ' ότι λένε οι αναγνώστες, η Ιόλη!.

«Περιοδικό»: Οι ομογενείς μας αγαπούν κάθε τι ελληνικό και ιδιαίτερα το βιβλίο. Θεωρείτε ότι η Αγγέλω θα τους θυμίσει την δικιά τους γιαγιά;

Μαρία Τζιρίτα: Στον καθένα μπορεί να θυμίσει τη γιαγιά του, όπως προείπα.

«Περιοδικό»: Τι θα συμβουλεύατε τους Ελληνες ομογενείς μας σχετικά με τα ελληνικά γράμματα, ελληνική γλώσσα και φυσικά το ελληνικό βιβλίο;

Μαρία Τζιρίτα: Να διαβάζουν ελληνικά βιβλία για να μην ξεχάσουν τη γλώσσα μας!.

«Περιοδικό»: Τέλος ως άνθρωπος της γνώσης και της συγγραφής, που δεν έχει σύνορα και περιορισμούς, τι θα μπορούσαμε να κάνουμε προκειμένου ο Ελληνισμός -εντός ή εκτός Ελλάδας- να είναι «ένα»;

Μαρία Τζιρίτα:Θεωρώ πως αυτό το έχουμε πετύχει σε μεγάλο βαθμό, γιατί είναι το συναίσθημά μας τέτοιο. Αν φυσικά υπήρχε μεγαλύτερη ευκολία και δυνατότητα να βρίσκουν οι ομογενείς τα βιβλία μας όπου κι αν βρίσκονται, αυτό θα βοηθούσε ακόμα περισσότερο!.

«Περιοδικό»: κ. Τζιρίτα σας ευχαριστούμε.